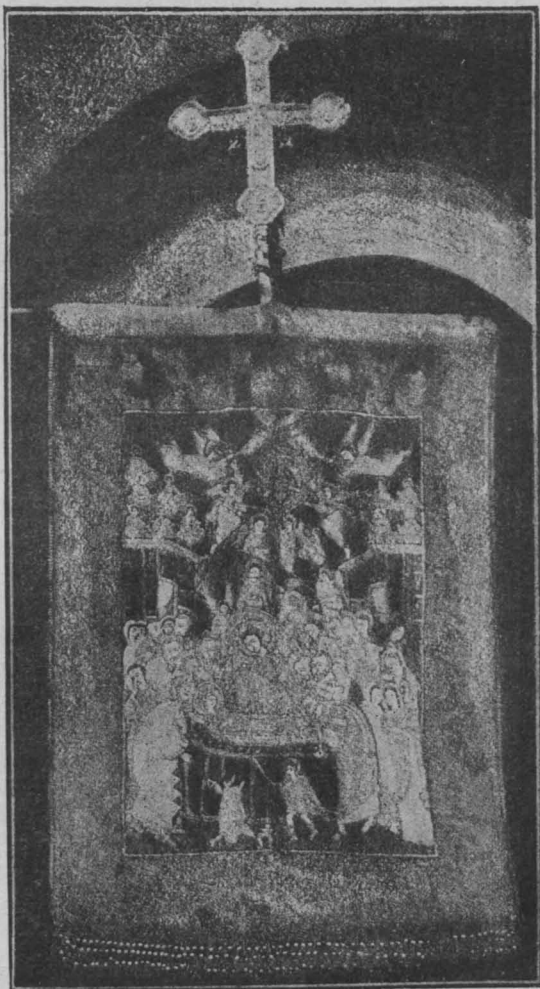

Παράδοσις ποιητικῆ, τυχοῦσα ἐπισήμου ἐπικυρώσεως διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς ἔθνικῆς ἑορτῆς, ἀνάγει τὴν ἔκρηξιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν 25 Μαρτίου, ὅτε ὁ μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ἀνύψωσε τὴν ἱερὰν σημαίαν τὴν παριστάνουσαν τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀποκειμένην ἐν τῇ παρὰ τὰ Καλάβρυτα μονῇ τῆς Ἁγίας Λαυρας¹. Ἄλλὰ, καθ' ἃ πολλὰ ἀποστασίαι, ἢ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις κατήρξατο διὰ μεμονωμένων ἐπιθέσεων ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων, αἵτινες ἀπέβησαν συχναὶ μεσοῦντος τοῦ Μαρτίου. Τῇ δὲ 21 Μαρτίου ἡ ἐπανάστασις ἀπέβη γενικὴ. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ Ἕλληνες ἐπολιόρησαν τοὺς Τούρκους ἐν Καλαβρύτοις, τὴν δ' ὕστεραίαν ὁ Πετρόμπεης περιεκύ-

Τὸ λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαυρας.

¹ Εἶδον ἐξ αὐτοψίας τὴν σημαίαν ταύτην, ἣτις δὲν εἶνε ἑλληνικὴ, ὡς συνήθως παριστάνεται, ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ τῷ 1912. Πρὸβλ. Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνομολογικῆς ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος Τόμ. Γ' σ. 428-45.

